

עין משפט
גר מצוה

ה' א מ"י פ"ו מהלכות
מזה הלכה י סגמ עשין
מ טושיע או"ח ס"י תעב
סעיף יד:
ו' ב מ"י פ"ה מהלכות
איסורי מזבח הלכה א'
סגמ לארין שיח:
ג' ג מ"י פ"ד מהלי מאכלות
אסורות ה"י נזן:

ו. לא תאכל עליו חמץ
שבעת ימים תאכל עליו
מצות לחם עני כי
בתפוח יצאת מארץ
מצרים למען תזכר את
יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חייך:

דברים טו 2. כי כל אכל חלב מן
הבמה אשר יקריב
ממנה אשה לו ונברה:
תפס האכלת מעמיה:
ויקרא וזה
3. כל המנחה לה לא תעשה
תקריבו לה לא תעשה
הענין כי כל שאר וכל
דבש לא תקטירו ממנו
אליה: ויקרא ב' יא
4. מין ושכר ויין הענין
יון חמשת שבר לא ישתה
לכל מזמת ענבים לא
ישתה הענבים לחם
וישמים לא יאכל:
דברים יז 1

[illegible]

סֶלֶקָה דעתך אַמאָנאָן
 הייז סֶלֶקָה דעמאָ
 דלחומאָה מקשינ' וואָרען
 מעמאָס האָט איר אַרומ
 געבאָט ג' לערנער יונגער
 מעמאָס ג'ש דעו"ו מחאָ
 מ'פּערד ממהל כמו ממוכאָ
 ג'סדראָ ג'פ' היקן (ספּאָס
 לעמלעמאָס מקשינ' עס
 מצינאָט ג'לוי' מעס דילס
 שטעמט יענע גנגילעס
 וואָרען 2.) ג'י האָט
 דעקספּאָל לרשאָ געסאָ
 אַלפּהען שאל יאָ וואָס
 עס איז חומאָ ג'אָ ג'פּק
 מ'שטעט דעללאל לאָ
 אָן י' אָאָ בולאָ מקצטו
 כל המנחות בלואָ
 מפרש אָזי אין י' אָלָה
 מ'ת מקחנ' וואָס י' מינין
 האָט ד'ק אין י' אָלָה
 מקאָט קומט מינין וואָס
 ג'ינייראָ דאָזי סבאָ דעס
 מנ' וואָס דייטו ביל
 בולו בילאָ וואָס ג'מי
 פּחות מ'ת וואָס ג'דב'פ'
 וואָס עט.) אָר יאָווע
 שמוּרע שטעמיר מען
 וואָס חלג וואָס אַל האָט
 אַקטורע פּחות מ'ת
 עטמאָ מעס דקסב' דעס
 מנ' וואָס אָר כשרינאָ
 קומט ע"כ ריבאָ חל יאָ
 אין קומט פּחות מ'ת
 הבורע פּחות מ'ת

מִן שְׁמֵעַת יְהִי דְרִירָה
אֲחֵיכֶם חָף עַל
נְמוֹ דְרִישׁ כֵּל בִּצֵּ' הַעֲבֹר
(ספ.) גְּבִי כִּתְחַלַּת סִילָח קִי
כִּרְעִי מִ"מ לֹא מִשְׁעֵ
לְמִימֵר (סִיבֹר) שִׁיחַ מִשְׁ
בִּכְרֵת וְעוֹד נִרְאֶה לְרִי דֹא
לֹא דְרִישׁ הֵכָל כֵּל דְרִישׁ
מִזְבֹּחַ (בִּצִּיק ס.) לְדֹמֵר כֵּל
שֶׁל דְּקוֹסֶה (דִּקְמָה קֶמֶח)
הַאֲזוּרָה וְדוּקָא הֵכָל לֹא
שִׁלָּח לְרִכּוֹב כְּגוֹן שֶׁ
נִשְׁמֵס מִשּׁוֹם הִיפּוֹטִי וְעוֹנֵן
דְּרִישׁ כֵּל אֲפִילוּ לְרִשׁ
וְהֵכָל הַחֵמָה

חורין מאיסורי גזיר. אע"פ
היתר מצטרף לא
לא המייר:

בטאן כר"א דדריש כה
היתר מטסרף לל
ה"פ מקלחו מנין היינו זי
והא דמרה עירובו היינו
אף על גב דדרשי מי כל ל
ומי וית דמלה ואין מעוט
כר"א הא כרבנן נמי את
כיון דלרף קרא להיתר מ

מלוח עשה שהומן גרמא. נפקא לן פטורות: קמ"ל. האי כל דמזהירות דחמץ חייבום בעשה דאכילת מזה ל כר' אליעזר הואיל וישנו בכל חאכל

סלקא דעךדא אמינא הואיל וכתביב ילא תאכל
עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות כל
שישנו בקום אכול מצה ישנו בכל תאכל חמץ
והני נשי הואיל וליתנהו בקום אכול מצה
דהויא ליה מצות עשה שהזמן גרמא (היא)
אימא בכל תאכל חמץ נמי ליתנהו קמ"ל
השתא דאתרבו להו בכל תאכל חמץ איתרבי
נמי לאכילת מצה כרבי^א (אליעזר) דאמר ר"א^ב
ג'נשים יחיות באכילת מצה דבר תורה שנא'
לא תאכל עליו חמץ וגו' כל שישנו בכל תאכל
חמץ ישנו באכילת מצה והני נשי נמי הואיל
וישנו בכל תאכל חמץ ישנו בקום אכול מצה
ומאי חזית דהאי כל לרבווי נשים ומפקת
עירובו אימא לרבווי עירובו מסתברא קאי
באוכלין מרבה אוכלין קאי באוכלין מרבה
נאכלין מתקין לה רב נתן אבוה דרב הונא
^א(בריה דרב נתן) וכל היכא דקאי באוכלין
לא מרבה נאכלין והא תניא יכי כל אוכל חלב
מן הבהמה אשר יקריב אין לי אלא חלב
תמיזין שראוי ליקרב חלב בעלי מומין מגין
ת"ל מן הבהמה חלב חולין מגין ת"ל כי כל
והא הכא דקאי באוכלין וקא מרבה נאכלין
התם דליכא אוכלין מרבה נאכלין הכא דאיכא
אוכלין לא שביק להו לאוכלין ומרבה נאכלין
ורבנן דלית להו עירוב כי לא דרשי אלא
נשים מגא להו כי לא דרשי כי כל דרשי ור"א
אימא לא לרבות את הנשים כי כל לרבות
את עירובו וכי תימא כי כל ר"א לא דריש
והתניא^א שאור כל תקטירו אין לי אלא כולו
מקצתו מגין ת"ל יכל עירובו מגין ת"ל כי
כל מאן שמעת ליה דדריש כל רבי אליעזר
וקא דריש כי כל קשיא^א ו"א דאבוה אמר
רבי יוחנן יכל איסורין שבתורה אין היתר
מצטרף לאיסור חוץ מאיסורי נזיר שהרי
אמרה תורה ימשרת וזעירי אמר אף שאור
כל תקטירו כמאן כר"א דדריש כל אי הכי
לענין

מביעיה ליה לכדתיה משרת ליתן ט
אלא טעמא ידי מוכל אלא ממשממ
דרש: **אף שאור כל קטטירו.** ומי
דשאור וחלי וית דמנה ואין מעורבין
כל. לעיל ומהם נפקא ליה דלא
ודרש ליה הכי מהמשל מניין

דעירי משמע ליה דשאר
עירי מניין ת"ל כי כל ומדרי עירובי א"כ הימר מנטרף
אזי ודפוס מקנתו מניין חזי וית לא שייך הימר מנטרף לאיסור
לדברש שיתבעל האיסור אבז הימר וזה דקאמר כמאן
לברות עירובי אלא לברות מקנתו ורש"י פירש דעירי משמע ליה מ
חד ניכר וק"ל לפירושו טובא חדא דלא הוי עירי לא כבאי ולא
ל דרש' ומוקמנין ליה אמקנתו דהייט הימר מנטרף לאיסור ל
עירובי דלפ"ה ל"ל מקנתו מניין פ"י חזי וית איסור וחזי וית הימר
נ דלין הימר מנטרף לאיסור אם לא שיתערב האיסור וההימר יחד

(א) וְיָלֵךְ אֲלֵהֶם (ב) לִקְרֹא
 (ג) וַיֵּשׁ לַמַּחֲזִיק כְּמוֹ
 שֶׁמִּשְׁתָּחִי הֵרִישׁ כְּבִרְיֹתָם
 (ד) כִּי עָבַר חֲמִלְפָא אֲחֵיהִי
 דְּרַב הוּנָא בֶר כְּחִלְפָא וְעַיִן
 לִקְרֹא קָר: הִנֵּה עַם:
 (ו) מִנְחֹת נֶחֱם: נִזְר לֵה:
 (ז) שְׁמֹת (יב) ו: [סס]
 (ח) עֵינֵי (ט) מִנְחֹת נֶחֱם:
 (י) עֵינֵי רֹחִם יִכְחֹל ד:
 (יא) דְּבִכִּי תוֹסִ' שְׁמִיעִי
 כ: דִּיה כֹּל תוֹסִ' מִנְחֹת
 מִנֵּה. דִּיה רִישׁ וְתוֹסִפִּית
 עֲרֹכֵן ג: דִּיה הֵינִי:
 (יג) וְיִשְׁעֵי רֹחִם אֲחֵיהִי פִי:
 דִּיה חִיל עוֹרִי מִנְחֹת יֵא:
 דִּיה קוֹמַת עוֹר שֶׁס: דִּיה
 אֲמֵר:

(א) רש"י ד"ה התם וכו'
נפקי דהשוות: (ב) ד"ה
עירונו וכו' דאינו נעין:

עירובו מניין. שפירט
עם מלה דלא מיכנר
(מנחות נח.) שהרי
אמרה תורה משרת.
לרבות שאפילו לא הו
יאסורי נזיר כשפירט, ויהיה
משלמי למית שהוא חייב
(נזיר לדב.)

[illegible]